

הגעת הזמן שתשאקוינו במוח שלכם! רק 4.90 ש' בחודש הראשון **השאקוינו עכשווי**

הסכמה במדינה
שביע"כ נקיים השתלטו על
מוסדותיה

מאיופה צבה החפרפרת
והאם יש בכלל חיה כזו
בישראל?

רישימה שחורה: אילנה דיין
במושע סימטריה לשימור
העל

מין צמח: "השבוע לא היה
שבוע טוב לראיין ערבים"

עוד במא...

הקטנה

עד בסוף השבוע

סוף שבוע

האמן אדם קפלן מתפנק בברלין

האמן היידי אדם קפלן יושב בברלין ומתבונן בנוסטלגיה על געוריו בירושלים של תחילת המילניום. בתערוכת היחיד החדשה שלו בתל אביב הוא מחבר בין משחקי מחשב, מחמוד אלמבחן, מוסיקת טראנס ונדיבץ' עם ביצה קשה. וראיין.

דוחון חליין | צילום: גלעד ברעם
21.01.2016

531 18 שמור

אדם קפלן, "למי שנדי עם הטוטאליות של משחקי מחשב, יש פוטנציאל לתפוק את החיים עצם כמו משחק אחד אורך. יש שלבים, שימושות, והכל עם סיפור מסגרת גרווע ואינספֿטראָזיפֿט". צילום: גלעד ברעם

האמנות של אדם קפלן, ממש כמו החיים שלו בברלין, מציעה על הקוו השוני שבין הקלישאה לאירונייה. הסטודיו שלו ממוקם בדירתו המואתית והמרוחת בשיכונת הניצआָך דקה מההרכנפֿלאָץ, עד הגובל שמי קרויזברג לנִיקְלָן. הוא מניע על אופני הפקטי הדקקים שלו ("צטער על האחים, אצל הלבנוני נגמר הסופֿנְיהָ"), מעמסים אותם על הכלף ומתחילה לטפס אל הקומה הרבעית. בחדר המדרגות אנו פונשים בקטרין, בוצית בכובע קסקט משובץ שהוא גם השכנה מלמטה וنم סלקטוריית בברגנְהיי ("היא האישה היחידה שם, כל השאר ערומים גרומְנִים") שמקצתת לו בקביעות את התו הנצחי בשער המודען, על אף שהוא כבר "כמעט ולא הולך לשם, יותר מדי תירם". קלישאה, כבר אמרנו?

אחר ארבע שנים בעיר, קפלן (28) כבר נמצא וננוחה ויתertia בה הוא ממשיט בין המטבח לסטודיו. ביום א' אלה הוא מתקדם לפתיחת היחיד הריאוונה שלו בישראל, "חותמת היפיוון" שמה, במנזרית המדרשה - הירקון 19" שתחול אבב. בעידותו, השוואות השאהת מתרומות הבודדים ועולם האיזטרטט, הជנות דמיוניים של זיכרון, נעורים ונוסטלגיה. במטבח המשקוף אל הפקך הוא פורק מצרכים תחתיק נב אפור, ועלי תווות של "תיקון סטיב" מירוחלים, ומתחיל להזכיר צהרים. בתפריט - שניצל ולטל, כמובן. ובכלל, קפלן הוא "חסיד גדור של המוכר והיחסומי". לベルין הגיע עם חבר הילודות של, ככל בוגר בצלאל, והקבוצה ממשיכה בשגירה המשותפת כאלו הם עדין על הצורך בר האונדזה לסרט שגולדר בסינמטק.

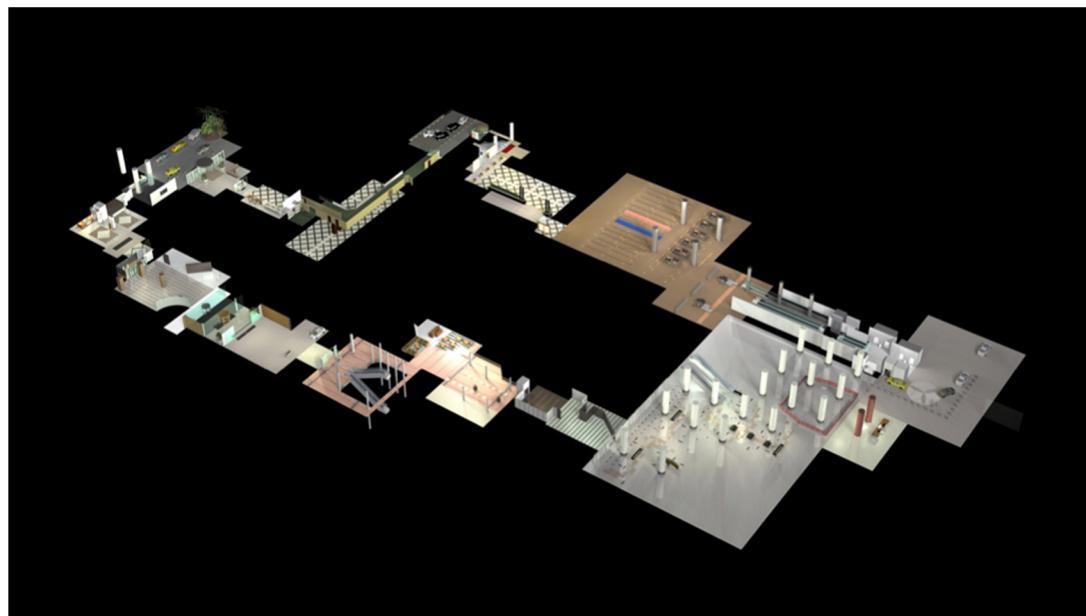

קפלן מסתובב עם "ישראלים" שלא מסתובבים עם "ישראלים", אבל מISPיד להבהיר שאנו לו שום דבר ננד' שלושים אלף צדירים בחו"ם בער', יש' לי את החבורה שלו, אבל היא באה לאפה ייחד איתי מירושלים. אנחנו בויחד מנג' 16 קר' שהחיבור בינוינו לא תחול כאן. באפונ' כלאי איני יודע שיש בברלין סצנה ישראלית אבל אני לא ממש מחובר אליה. יש' לי פה חברים ישראלים ושי' חברים אמריקאים, ושווים, ונרגנים ובוגנים. זאת התרבות שלי. איני כאן Nun נס' ישראל, אבל התהווה הוא פחוות סקוטראילת'."

אף על פי שקפלן הוא דוגמה מיצגת לדור חדש של ישראליים, רובם אינם שוכנו ככיוון אחד לבירת גרמניה, הוא "לא רק 'אם' ישראלי". הוא מגדיש שבגרמניה הוא מזוקד משיכה לאנשי מכון העולם, ובוחנתו לא ברוח מושאל. "איני אומר שאין מה לחפש בארכ', איני אומר שאין לי מה לחפש בארכ', וזה הבדל ממשמעות", הוא מסבירו. "לענן האמת, לא היה לי נס מה לחפש במל' ארכ'. ביצה קפננה, כלום מוכרים את כלם. מה איני מחפש שמי? בתו ירושמי הרבה יותר מאשר בברלין. אווי דזוקן בגנאל' היהת לי תחנה בתל' ארכ' כמו מל'ם, הרבה יותר כף' ליה חזרו לבקר. כשאני בא לתל' ארכ' איני כמו תייר: בלי אקסם, בלי צילבות, בלי מסעינים". שבועיים אחר כך, בדירה שיפטلت לשכונת ברקחת שוק הכרמל, הוא סבירו שבועיים,cadam שחי בברלין, התערוכה הישראלית לא בירית מחדל אלא "בחורה שנובעת מהתהווים, מהתכנים שאני מתעסק איתם במקופה הזאת". קפלן לא יורך לבאר ממנה שתה, אלא בא לילנס ממנה שוב בשמחה ולא שול' לחזר ולהציג בה.

טראנסיט ופיגועים

סיפור מקדים ב"תופת הפינוק", המוצגת בימים אלה, חושף מבט מלא געגוע ארוני על ישראל מוסיימת מאוד. קפלן מציג חדר נערומים כפי שהוא לו בירושלים של תחילת שנות האלפיים, עם שלוחן המחשב, הכסא המשדרי והספסלה הכהולה. במקום פוסטרים של "ראש 1", על הקירות מוקנים דימויים של משחקי מחשב השואבים השראה מחישולים של המודד, ומעל הכל מרווחת מוזיקת מועדונים מהירשת אוניות שקיפלן מיקסס בעצמו - קל-אב-טראנס אינטנסיבי שלא מניע אף פעם לשיא המיזוח, כמו עני מתרשם. ואם זה לא מס'יך, 아마 של קפלן היכנה סנדביץ' עם ביצה קשא לימי שרעב.

"בילדאפס" (2010). המוזיקה משתקת פקיד מרכז

עם כותרת התערוכה הוא מסתובב בראש כבר כמה שנים. "תופת הפינוק" היא היזכרון הכי חזק שיש לי מירושלים של אותה תקופה, של האינטיפאדה השנייה. מצד אחד העיר בלבוהו, פגעים בכל מקום וגששים מטופחים בחרובו, ומצד שני הבוכנות המפונקת והונחה בבית ברכבה". באחד מהחללים בתערוכה קפלן מציג מנגנות לבת השקיעה בנו' זיכרון ענק, שכברקע נשמע מתוך החושך קוו' של די' ג'י' התהונות הקורא שמותה בוה אחר זהה. "כל השמות הם של בני, וכולם עצווים, כאלה שנולדו בנינתי או בתחלת המילנים, סוג של ישראליות חדשה. בדור שלישי אין ילדים או בוגרים. הוא מסביר, זה מעיד על דור מסוים. וכך כבר ברר אנטונרטיוס וכל' זחות עדות מענינה, סוג של פרובינצייאלי החוצה, אל' אווז בnal'ות מומינית".

הפרובינצייאליות היא תמהה חזורת בשיחות עם קפלן, שלא מסכים להפנות ערו' לישראלית, גם אם הוא כבר לא חי בישראל. "אולי זאת הבעייה של חלא'ן מההמנים שמנעים לבניין אחר שלא מצאו את עצם בארץ. נקדות המבט של רשות מניה מוקם של מצקה, של מסכנות, כי כהה עובדת השיטה בישראל. لكن גם הקונספט של 'להציג בחול' הוא מודמיין. אין דבר כזה 'להציג'. זה לא הייטק. לא באתי להביא את המכה בברלין. שם אני חי, והאמנות היא חלא'ן מהחיים האלה. מבחינתי עצם זה שיש לי סטודיו פעיל, ובמקרים בו אמורים אני מציג במקומות שמנעים אותו - אני מבסוט בחלא'ן".

ואכן, יש לו סיבה להיות מבסוט. בשנים האחרונות עבדותיו של קפלן מוצגות תמיד כחללים מרכזים באירופה בכלל ובונרגניה בפרט, בין היתר בנדריה WOK, ב"ቤת תרבות העולם" (HKW) הנחصب ברמרץ ובוסטול-גלאטה שבאטנטנבו. בישראל, כאמור, לא יצא עד כה. מלבד "הקרנה אחת מסכנה" במרס' לאמנות עכשוית בתל אביב, זוכה בפסטיבל ירושלים האחרון בקטגורית הקרן הנסמי, יחד עם חבורו ושותפו לעשייה, בועז לוי. השניים, אנב', לא הגיעו לטקס בארץ. קפלן שלח את הווו' לעילות לῆמה בשם כדי לקבל את פרס ("סוכם קסטן", אבל 아마 היהת נאה").

קפלן נולד בירושלים לאב אדריכל ואם שוטרת, ומיל' צער נמשך לעולם האמנאות. בעצם לא שירת "מטעמי פינוק", והחל ללמידה צילום מיד עם תום לימודי בתיכון, אחרי שנה בבית הספר "מוסררה", החליט לubit' לבצלאל, שם סומן כהבטחה וכשה בקורס ע"ש אחוד אלחנני על תערוכת הגמר של', שעסוקה נס' היא בקשר שבין נוטלניה וכוכנליה. בבצלאל פנס' בין התה' באמן אליו פטל, ראש המחלקה לאמנות, אותו הוא נשאר ביחס' חברות קרובים. "אל' הוא כמו אחוי הנדו'. אנחנו מיכרים הרבה שנים ונמשכים למשאים דזומיים. כנראה יש' משאו' בייב' היישומי נשארה אווטה התקרחן באפטרים באומן 17 בשנים בהם איני חננתי שם במסיבות בר-מצוות, אבל בסופו של דבר החוויה של הקלאבינג נשארה אווטה הדבר בחמש עשרה השנה האחרונות. היי, כשהוא מגע' לבניין עם החבורה שלו והילד'ה אנחנו תמיד מוצאים זמן לkipoz' לכמה שעות בברג'ין".

פרק קסחיה

ספוטליון
1.21 בקהלון

PEGASUS
pegasus.com

PreviousNext

Ku

בשנתו האחרון בברלין, קפלן כבר היה עם רג'ן אחות בחוץ. "חוודשים ארוכים היוiti על קרייר של ירושלים-Μονטראול", הוא מספר ומתייחס לזוגיות האורחית שלו עם האוצר והටורטיקן הקנדי מיל פור. "כשכלום נלחצו מתחערת הנמר ושרפ' שעות בסטודיו, הראש שליה כבר מקום אחר, כך שבסתו הילמודים היה לי בחרור שאנו לא נשוא. לא היתה דילמה". השנאים אגנס נפרדו לאחורה אחרי חמיש שבוע ו从此, אף שומרם על קשיי העבודה הדקוקים. "נקודות המבט של מיל מיל מאד חשובה לי ואני מתייעץ איתיה הרבה", הוא מספר. "כשראק הכנסנו, מיל היה חילך מסכנת אמנות הפוסט-אנדרטנה. זה בעצם דור חדש של אמנים שהשפה שלהם רואים את העולם וחוובים עליין, קשורה באופן שוכב האנטונוט עצוב מחדש את התקשות החונשית את המוניות שלנו לדידים וליאנפורמציה. אם בשנים הראשונות של בבלאי התעתקתי בשינויים התרבותיים שהלוי בישראל בשנות התשעים, פתאום ניליתי דור של אנשים בניי, שמתעסקים כל אחד בפרובונצייאליט של המקום הם מנייעם".

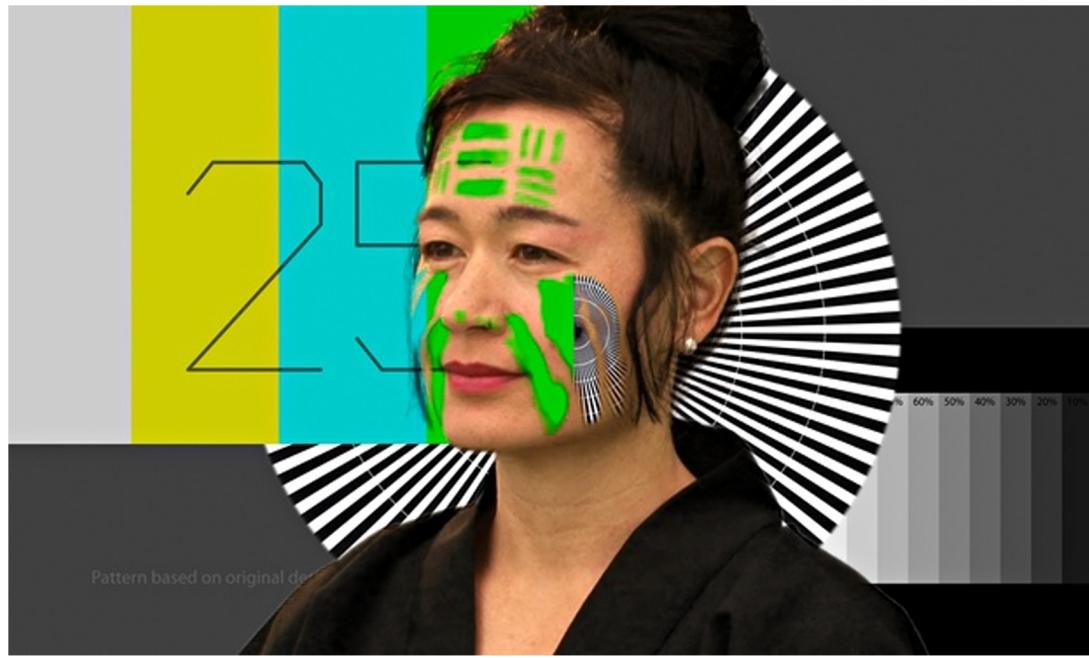
בעבודותיו, כמו גם בחיבים, קפלן שב מוחרי המציגות בדימויים ובפנטזיות של-, כנער בירושלים וכבר טער בברלין. גם את הדינו התקשרו של-עצמות הוא נהנדס ומחרטת מזקה לזכה בקורס עיתונאות פיקטיבי הוצעו בוגריה. האם הביקורות הדבויות הן הרוך שלו להתמען מהתעלומות?

"ברור שהוא לחיות עצמי בשדה. זה הר לא באמת משווה אם הרואין הזה אוther התקדים או לא, או גליה וועוי צור באמת כתבו ביקורת. הכל חילך מערץ דימויים שמצויב לכארה על מעמד, על שייח'ת. זו סימבוליקה שטבקשת להיות חלק ממנה. זו הפורונצייאליט שאני עדין חלק ממנה. העובדה שאני בברלין לא משנה את הצורך, או הרצון, להזדהח חזרה בארץ".

במקורה או לא, קפלן מצא את עצמו בסכנת אמנות הפוסט-אנדרטנה בדיק שלב בו הילה לקבל הרכה בינלאומית. בשנותו הראשונה בברלין החל ללמידה אצל האמנית הנורמנינה היטו שטייר באקדמיה לאמנויות בעיר, הchnashet כו� לאת מאנניות היידאו הבלתי בעולם, ובפני ובים - כול קפלן עצמו - נטפסת כמען גנו של דור שלם. "בעצם אף פעם לא באמת למדיות היזידאו של-, פושט נכסנת אליה לשיעורים וబשל מסויים בהר שישי ביבנו חיבור", הוא מבהיר. קפלן הראה לשטייר כמה מעבודות היזידאו של-, המשלבות אנטיציטת תלת מימד ומוויה אלקלטרכניות אנדרטניות, וזה התאהבה מיד באנטיסטיות שדן מישיות. שלוש שנים אחר כן, כבר הזינה אותו לעבד אותה בתערוכה שהציגה בbetween הגנומי בביינלאה לאמנות בונציה, בה משחתקת המזיקה תפkid מרכז.

יצחק רבין

הטוט שטייר. גנו של דור שלם

כבר כנער ירושלמי של תחילת המילניום, קפלן נמשך לעולם הקלאב-טראנס וצנתת המועדונים. "הייתי חנן מדי וPOCHDATI לרכת לאומן 17 או למסיבות", הוא מבהיר. "מצד שני, הייתי אבסטי למויקה, ממש מהופנע. בילוי: שעות על נבי שעות בהאנון להידוי ירושלים ולדיסקים עם סטים של די ני. היידי קלאב - אבל זהה שנשאר בבית. היכי חומרה. קפלן הצעיר היה מעביר ערבים שלם לבז, שרע על הסופף, כשהוא מזאון שוב ושוב לדיסק הראשון של די ני טיססן, נער הפויסטר ההולנדי של עולם המוחזוקים הסקורי דאס. אני זכרת עצמי עצם עניים ומדמיין את המוזון באמסטרדם: התאורה, הקלה, האוירה. זאת מוויה קליטה שבוניה על ביילדאף, על קרשנץ, על עלייה ועוד עלייה, ההתרחשות מהשיא שתפרק מניע. היא כל הזמן מושכת קידימה. אתה בטוח שהגעת לפיק, ואך מניע עוד אחד, ועוד. וזה אף פעם לא נגמר. מדחים".

והיום אתה מושה לעצמך לצאת למועדונים או שאתה עדי נשאר בחדר על הסופף?

"כן, היום אני כבר אדם אחר. היום אני יכול לרקוד וצוף תשע-עשר שעות בבייה בכל. בבי' כימיקלים ובלי' דרינקים. סופר-קלין. הפקק השתחרר בניל 18-19, ממש לפני הקלישאה. התחלתי לגלות את הנגן, את ההומואיות. באחוט שנים היו מסיבות טכנו מדיה בליך'שנים מיטופים. אז נטשתי את משחקי המחשב ויצאתי לעולם האמית".

יש קשר בין גימיניג לקליבינג?

"ברור. חוויה של נימינגן היא חוויה טופיאלית לחילוטן, משלטת עלייך בכל החושים וושאבת אותך לנמר - אודו, וייזאל, מתח. מהבחן הואת היא מואד דומה לחוויה של קליבינג, רק שיש הבס הולך לבוכן ולביב עצמו מוחרל לו. מצד שני, היום אני יכול להגני שששתיהן חוויות מואד מוגבלות. הכל מודע לעצמו ומתוכנן לפרסטי פרטיטים, ובסתוף של דבר נורא קשה להוציא חוויה אמיתית. לכאורה הכל חוויש, אבל החוויש הזה מושברת עד הפטר האחרון. למי שגדל עם הטוטואליות של משחקי מחשב, יש פוטנציאלי לתפוס את החיים עצם כוּן משחק אחד אחר. יש שלבים, ומשמעותו, וכל עם סיפורו מנגרת גרען אוינסונג טרייאטיפם. זה כמו לוֹפ שמתדלק את עצמו. זאת תופת הונוק".

אבל החיים-עכמתם הם לא באמת משחק, החומרים שאתה עובד אתם - החיסולים של ג'עברי, של מבחוות - הם חומרי המציאות שאנו חווים בה.

"נכון, אבל התוויך שלהם לצרכנים - אנחנו - דרך המזיה והאינטרנס הופך אותם לדימוי, שנדמה כאילו חווור על עצמו כל הזמן. החומרים החדשתיים צריכים להוכיח את הפוטנציאלי המהcorr של המדדים, וכך הם יכולים להוכיחים ורק דרך ה kaliyasot שהוא עצמו יוצר".

יש שינידו שהשימוש שאתה עושה בפועלות החיסול הוא אסתטי בלבד. שבעודות הideo שלן מילוטים טעונים פוליטית, אבל מתחממות מלנקות עמדה.

"מה זה אומר לנקיוט עמדה? להגיד שהכבש זה רע? אמנות יכולה להיות פוליטית גם אם היא לא מיצרת אמירה שקל לקרה או להתנגד לה. אני לא מרכיב צורך לצעק מברליןшибרלן חרוא, וזה גם לא מעניין אותי, אמנות או פוליטית. בעמדה פריבילגית כמו של אמי מעדייף לא להתיימר לשנות את העולם, אלא לבחור באופציה היכי פוחת נרואה, ופושט להתבונן על זה מבחן. בכל מקרה כהוamo אשנבי מפונק עם דרכון גרמני, אין לי זכות להתבונן על כלום. זאת הפריבילגיה הייחודית שאון לי".

פ'יסבוק טוויטר גוגל פלאס

כתבות נוספות שעשוות לעניין אותך

רותם זיסמן כהן

אוכל
הקיינאה החדשנית: דונן

గליה
ישראל שוקעת לפיגור המציג עצמו
חרוכניות יהודית

אוכל
מעש בין האוצרות הטעימים
והמטhaltים של רחוב אלנבי בתל
אביב

ריאלי!
'צאת לפסיה? תיקון חוק 190
לפקודת מס הכנסה תחסוך לך אלפיים

מרחבי הרשת
המרחבי הרשת

וואלה!
הוותה חד מינית
בצל יעוז להליחם בדלקת המפוקרים
שלכם ומאייה מזונות כדי להימנע?

וואלה!
דוור ישראלי אומר שלום לפתקים
האודות המתאריעים על קבלת
חbillot

אילו עסקים יכולו להוביל לרוח של מעל \$5,000 בפחות משנה? חשבון מסחר זמין ללא עלות של IFOREX ישראל יכול למשוך לנכיה מהירה לשוק כשתזהה את ההזדמנויות הבאה! לפרטים >

פרסומות